

РЕШЕНИЕ

№ 250

гр. София, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на петнадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иван Иванов

Членове: Зорница Хайдукова
Валентин Бойкинов

като разгледа докладваното от Зорница Хайдукова Въззивно търговско дело № 20221001000275 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ.

Образувано е по частна жалба на „БМ – Комплекс за палети” ЕООД чрез новоизбран управител В. Б. – Д. срещу решение № 2 от 06.01.2022г. по т.д. 107/2021г. по описа на Окръжен съд - Монтана, с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу постановен отказ № 20211020021517/21.10.2021г. от длъжностно лице по регистрацията при Търговския регистър към Агенция по вписванията. Жалбоподателят поддържа неправилност на обжалвания съдебен акт предвид постановяването му в нарушение на българския национален закона и правото на Европейския съюз. Излага длъжностното лице по регистрация да е постановило обжалвания отказ за вписване на нов управител на дружеството и заличаване на предишния единствено по причина прилагането на нормата на чл. 148, ал. 8 ТЗ. Поддържа последната норма на вътрешното право да е приета със закона за изменение и допълнение на ДОПК и да е действаща от 15.02.2011г. Сочи нормата да е материалноправна, предвид на което и същата да има действие за фактите настъпили след влизането □ в сила. Излага новоизбраният управител В. Б. – Д. да е била управител на дружество, обявено в несъстоятелност с останали неудовлетворени кредитори, преди

датата на влизане в сила на нормата на чл. 148, ал. 8 ТЗ, предвид на което и по отношение на тези осъществили се преди приемането на материалния закон факти да не могат да бъдат насложени правните последиците по същия закон. Поддържа разпоредбата на чл. 141, ал. 8 ТЗ, забраняваща на очертания в последната кръг от лица да бъдат управители на търговски дружества с ограничена отговорност, да има действието на санкционираща норма и в нарушение на Конституцията на Република България и законите в страната на последната да се придава действие по отношение на настъпили преди влизането и в сила факти. Поддържа и недопустимо съобразно практиката на СЕС да е преуреждането на последиците на настъпили в минал момент правни факти, освен в защита на важен обществен интерес, какъвто не е обоснован нито с нормата на чл. 141, ал. 8 ТЗ, нито с обжалвания съдебен акт. Излага съдът да не е отчел и липсата на мотиви по обжалвания отказ в частта за искано заличаване на вписването на досегашния управител, което поддържа да не е обусловено от вписването на новоизбрания такъв, а оттеглянето на правомощията от същия да е по причина на настъпилата негова смърт на 04.10.2021г. Оспорва като противни на закона и изводите на първоинстанционния съд за липса на надлежна легитимация по подаване на заявлението в тази му част като сочи заявлението да е подадено от новоизбрания управител, каквото е и изискването на закона. По изложените доводи моли съда да отмени обжалвания съдебен акт и отказ като неправилни и постанови да бъдат вписани заявените обстоятелства със заявление № 20211020021517/21.10.2021г. Претендира присъждането на разноски по делото.

С депозиран в срок писмен отговор, Агенция по вписванията, оспорва жалбата като неоснователна. Излага доводи за правилност на обжалвания съдебен акт по подробно изложените в същия мотиви. Прави искане за присъждане на разноски по делото.

Съдът при извършена служебна проверка за допустимост на сезиралата го жалба намира същата за подадена от легитимирана страна и при спазване на преклузивния срок по чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ срещу подлежащ на обжалване акт, предвид на което и ще бъде разгледана по същество.

По същество жалбата е неоснователна по следните мотиви:

От жалбоподателя „БМ – Комплекс за пелети“ ЕООД е подадено

заявление по чл. 13 ЗТРРЮЛНЦ № 20211020021517/20.10.2021г. чрез В. Б. Б. - Д. с искане за вписване на следните обстоятелства: нов управител В. Б. Б. - Д. и освобождаване на предходния управител Я. А. Е..

С обжалвания отказ № 20211020021517/21.10.2021г. длъжностното лице по регистрация е взело предвид видно от вписвания в ТР новоизбраният управител В. Б. Б. - Д. до 25.07.2009г. да е била управител на „Ворскла стийл България“ ЕООД, което дружество е обявено в несъстоятелност с решение от 26.08.2009г. по т.д. 666/2009г. по описа на СОС. С решение от 03.07.2018г. по същото дело производството по несъстоятелност на последното дружество е прекратено и дружеството е заличено от ТЗ по причина изчерпване на масата на несъстоятелността, макар да са останали неудовлетворени кредитори. Приел е предвид горните факти изборът на В. Б. Б. – Д. за управител на „БМ – Комплекс за палети“ ЕООД да е противно на нормата на чл. 141, ал. 8 ТЗ, която забранява управител да бъде лице, което е обявено в несъстоятелност, или е било управител, или член на управителен или контролен орган на дружество, прекратено поради несъстоятелност през последните две години, предхождащи датата на решението за обявяване на несъстоятелността. Като е съобразил новоизбраният управител да попада в последната категория лица, е постановил отказ да бъде извършено искането вписване за нов управител и заличаване на стария управител на „БМ – Комплекс за пелети“ ЕООД.

Отказът е потвърден с обжалваното решение на ОС - Монтана с изложени мотиви за правилност на изводите на длъжностното лице по регистрация за наличие на законова пречка за извършване на вписването предвид забраната по чл. 141, ал. 8 ТЗ, както и че нормата правилно е приложена в редакцията и към датата на вземане на решението за избор на нов управител, чието вписване е заявено с процесното заявление. Изложени са доводи правилно да е постановен отказ за вписване и на освобождаването на предходния управител с оглед изводите за липса на предпоставки за вписване на новия такъв и в този смисъл подаването на заявлението от нелегитимирано лице.

Решението е правилно.

Предвид нормата на чл. 141, ал. 8 ТЗ не може да бъде управител лице, което е обявено в несъстоятелност, или е било управител, член на управителен или контролен орган на дружество, прекратено поради

несъстоятелност през последните две години, предхождащи датата на решението за обявяване на несъстоятелността, ако са останали неудовлетворени кредитори.

Законовата разпоредба е приета с ДВ бр. 14/15.02.2011г. и не е отменена като противоконституционна по реда на чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България, респ. чл. 22, ал. 2 от Закон за Конституционен съд, предвид на което и същата е приложим закон от вътрешното право на Република България и правилно е съобразена при постановяване на обжалвания съдебен акт.

Нормата на чл. 141, ал. 8 ТЗ ограничава правата на конкретно лице да бъде управител на търговско дружество, но не и правото му на свободна стопанска инициатива, като последното може да бъде учредител, респ. собственик на капитала, на търговски дружества, чрез които да осъществява търговска дейност.

Законовата разпоредба е приета с цел да охрани обществения интерес по повод свободата и сигурността на стопанската инициатива, като способства за намаляване на риска по причина на евентуално неумело управление от лицата по чл. 141, ал. 8 ТЗ, които са били вече в управлението на дружества, прекратени поради несъстоятелност, в период от две години преди решението за обявяване на несъстоятелността, да доведат и новите дружества до същото състояние на неплатежоспособност, респ. свръхзадълженост, което ще увреди интереса на техните съконтрахенти – кредитори.

По горните мотиви на съда охраняваният с нормата на чл. 141, ал. 8 ТЗ интерес не е на собствениците на капитала на дружеството, които чрез участието си в ОС на дружеството избират за управител лице от кръга по чл. 141, ал. 8 ТЗ, а на кредиторите на последното дружество.

Нормата на чл. 141, ал. 8 ТЗ залага конкретни критерии, вкл. срок преди решението за обявяване на несъстоятелността, в който лицето следва да е участвало в управлението, както и наличието на неудовлетворени кредитори на прекратеното поради несъстоятелност дружество, които макар и обективни, отчитат именно субективния принос на лицата по чл. 141, ал. 8 ТЗ за състоянието на неплатежоспособност/свръхзадълженост на прекратеното дружество.

Жалбоподателят не е оспорил фактическите изводи на длъжностното

лице по регистрация избраният нов управител В. Б. Б. - Д., да попада в хипотезата на чл. 141, ал. 8 ТЗ, тъй като е бил управител на „Ворскла стийл България“ ЕООД до 25.07.2009г., което дружество е обявено в несъстоятелност с решение от 26.08.2009г. по т.д. 666/2009г. по описа на СОС и дружеството е прекратено с решение от 03.07.2018г. по същото дело и е заличено от ТЗ по причина изчерпване на масата на несъстоятелността, макар да са останали неудовлетворени кредитори. Последните факти се установяват и от извършена от съда служебна справка за вписванията в ТР по партидата на „Ворскла стийл България“ ЕООД.

Предвид гореизложеното настоящият състав на съда споделя изводите по обжалвания съдебен акт и отказ на длъжностното лице по регистрация, че заявеното за вписване обстоятелство – избор на В. Б. Б. – Д. за нов управител, противоречи на императивната разпоредба на чл. 141, ал. 8 ТЗ, предвид на което не са налице въведените с чл. 21, т. 5 ЗТРРЮЛНЦ изисквания за извършване на исканото вписване и правилно при приложение на чл. 24 ЗТРРЮЛНЦ е постановен обжалвания отказ за извършване на вписването.

Неоснователни са оплакванията по сезиралата съда жалба, че нормата на чл. 148, ал. 8 ТЗ не следва да намери приложение като нов материален закон с оглед осъществяване на фактите по откриване на производство по несъстоятелност на дружеството „Ворскла стийл България“ ЕООД преди влизането и в сила.

Нормата на чл. 148, ал. 8 ТЗ е материалноправна, както сочи и жалбоподателят, и същата създава правило за поведение на гражданските субекти, което последните дължат да спазват след влизане на материалната разпоредба в сила – същинско действие на материалния закон за в бъдеще.

Процесното решение на едноличния собственик на капитала на „Ворскла стийл България“ ЕООД по избор на нов управител на дружеството е осъществен факт на дата 18.10.2021г., видно от представения протокол от същата дата. Към последния релевантен момент на настъпване на правнорелевантния факт по избор на управител на „Ворскла стийл България“ ЕООД нормата на чл. 148, ал. 8 ТЗ е действащ материален закон и следва да бъде спазвана от правните субекти и съответно прилагана от съда. Изборът на В. Б. Б. - Д. за управител на „Ворскла стийл България“ ЕООД с решение на едноличния собственик на капитала от 18.10.2021г. е взето в нарушение на

забраната по чл. 148, ал. 8 ТЗ, респективно е противно на закона, и правилно при дължимата съобразно чл. 21, т. 5 от ЗТРРЮЛНЦ проверка длъжностното лице по регистрация е констатирало последната незаконосъобразност и постановило отказ да впише заявеното обстоятелство.

Останалите оплаквания по жалбата за нанасяне на санкция за действия, които не са били обявени за противоправни към дата на извършването им, са неотносими към правния спор, доколкото предмет на същия не е нито налагане на санкция на правен субект, нито преценката на правомерността или не на действията на управителите на заличения търговец „Ворскла стийл България“ ЕООД.

Обоснован е и изводът по обжалвания съдебен акт за законосъобразност на отказа и по отношение на второто заявено за вписване обстоятелство по освобождаване на управителя Я. А. Е.. С нормата на чл. 15, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ е въведено изключение от правилото на чл. 15, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ досежно легитимираните лица да подадат заявление за вписване на подлежащите на вписване обстоятелства – от търговеца чрез вписания негов законен представител, а именно: при промяна в органите или представителството на търговеца заявлението да се подава от новоизбрания орган или представител. В случая длъжностното лице по регистрация е установило пречка за вписване на новоизбрания орган и представител, предвид на което и правилно е постановил отказ за вписване и на останалите заявени то същия субект със същото заявление обстоятелства, доколкото по отношение на тях не е налице изключението по чл. 15, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ.

По изложените доводи обжалваното решение от ОС - Монтана, с което отказът е потвърден, е правилно и същото следва да бъде потвърдено от настоящият състав на съда.

Заявеното искане от Агенция по вписванията за присъждане на разноси за представляването и от юрисконсулт на основание чл. 81 ГПК е неоснователно. Цитираната законова разпоредба предвижда с всеки акт, с който се слага край на делото, съдът да се произнася по дължимите в производството разноси. Производството по вписване на обстоятелства/обявяване на документи в ТРРЮЛНЦ е охранително по своя характер, предвид на което същото на основание чл. 530 ГПК се урежда от правилата на глава Четиридесет и девета ГПК, доколкото в специален закон

не е предвидено друго. С нормата на чл. 541 ГПК е дадена специална уредба по отношение на разноските в охранителните производства, като е предвидено сторените от молителя разноски да остават за негова сметка. Липсва, както в глава Четиридесет и девета ГПК, така и в специалния закон – ЗТРРЮЛНЦ, предвидена възможност на органа АВп, който е компетентен да се произнесе в охранителното производство по подадени заявления за вписване на обстоятелства или обявяване на документи в ТРРЮЛНЦ, да бъдат присъждани разноски при неоснователност на сезиралото го заявление, както и при неоснователност на жалбата срещу постановен от длъжностно лице по регистрация отказ да бъде извършено исканото вписване или обявяване. Последното не може да бъде извлечено и от нормата на чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ, която единствено препраща към уредбата на ГПК, или в приложимата и част за процесното охранително производство - глава Четиридесет и девета ГПК, разноски не се присъждат нито в полза, нито в тежест, на компетентния да се произнесе по молбата за съдействие орган, включително и в производството по обжалване на постановен отказ по молбата. Неприложима е разпоредбата на чл. 78 ГПК, доколкото видно от диспозицията на последната, нормата урежда дължимите разноски на ищец и ответник – страни в спорния исков процес, а и е дерогирана от специалните правила на охранителното производство – чл. 541 ГПК. По тези доводи и разноски не следва да бъдат присъждани в настоящото производство.

По тези мотиви, САС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 2 от 06.01.2022г. по т.д. 107/2021г. по описа на Окръжен съд - Монтана.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____